

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**De Judiciis Ecclesiasticis Ad Germaniæ Catholicæ
Principia Et Usum**

De iudiciis criminalibus

Zech, Franz Xaver

Ingolstadii [u.a.], 1766

Titulus XVII. De Simonia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68185](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68185)

**TITULUS XVII.
DE SIMONIA.**

Conf. Decretal. Lib. V. Tit. 3. 4. 5. Clement, Tit. 1. Extrav. Tit. 1.

§. 208.

Simoniam **P**ost crimina, quæ Fidem Christianam & Catholicam violant, considerata sunt ea, quæ virtutem Religionis & Cultum Divinum concernunt. Ex his primum & deterrimum est *Simoniam*, quæ communiter definitur *studiosa voluntas emendi, vel vendendi aliquid spirituale, vel spirituali annexum.* Non ii tantum Simoniaci sunt, qui voluntatem gerunt emendi aliquid mere spirituale, puta donum Spiritus Sancti, quod plerumque profanos animos parum allicit; verum etiam ii, qui rem suam temporalem pro aliquo spirituali, eo animo offerunt, ut illud spirituale convertant in suum temporale commodum.

Sensum §. 209. Nomen trahit a Simone
irrepsit Mago, qui potestatem conferendi
in Eccle- Spiritum Sanctum precio pecuniario
siam, malitiose emere ab Apostolis volebat

bat 57.) , non propter ipsum Spiritum Sanctum, quem emi non posse bene noverat; sed ut ex venditione signorum, quae per eundem fierent, multiplicatam pecuniam lucraretur 58.). Gravissima imprecatio S. Petri, qua Simonis perversitatem damnavit, videtur absterruisse fideles primorum seculorum ab hoc delicto. Quarto seculo Arianos eo infectos tradit S. ATHANASIUS 59.). Quinto demum seculo illud in Catholicam Ecclesiam irrepsisse, desumitur ex ISIDORO PELUSIOTA 60.), & ex Concilio Chalcedonensi 61.).

§. 210. Sequentibus temporibus, quo latius hoc malum serpebat, eo acrius varia Concilia & Romani Pontifices se opposuerunt, tanquam enormi

Acerrime impugnata a Gregorio VII.

57.) Act. VIII.

58.) C. 8. l. 9. §.

59.) Epist. ad Solitarios.

60.) Lib. 1. epist. 315. & lib. 3. epist. 394.

61.) Can. 2. quo antiquior Canon contra Simoniacos non extat; nam Canones Apostolorum, in quibus Canon 28. & 29. de hac re agit, ab ipsis Apostolis editos, vel a Clemente collectos non censemus.

mi blasphemiae in Spiritum Sanctum 62.), adeo ut ad heresis Simoniacae comparationem cetera crimina quasi pro nihilo reputarentur 63.). Prae aliis constantissime se opposuit GREGORIUS VII. confirmatus haud dubie miro illo eventu, quando ipse adhuc Diaconus, HILDEBRANDUS nomine, Victoris II. in Gallia Legatus, variis Episcopis Simoniacae damnatis, unum praeter ceteris pertinaciter crimen negantem iussit dicere, *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui Sancto*, qui verbis prioribus integre prolatis, in enunciando Spiritu Sancto haesit, ita ut nullo conatu vel tunc, vel in reliquo vitae spatio potuerit nominare Spiritum Sanctum, cujus dona impie vilipenderat 64.). Mirari igitur oportet hodiernam multorum caecitatem & obstinationem, qui Rubricam de Simonia omnino e Corpore Juris delendam,

62.) Vid. CHRISTIAN. LUPUS tom. 4. Differt. 2. de Simon. crim. c. 5. seq.

63.) C. 32. de Simon.

64.) Ita narrat WILHELMUS MALMESBURIENSIS de Gestis Reg. Angl. lib. 3. fol. m. 61. qui id sibi fideliter relatum dicit ex ore Hugonis Abbatis Cluniacensis, qui illi Synodo & miraculo interfuit,

lendam, vel certe doctrinam hanc contraria consuetudine jam abrogatam esse clamant. Angustia hujus libelli non permittunt, ut fusius pro dignitate & necessitate de hoc pernicioso crimine scribamus. Allegabimus quosdam Autores, qui plena manu hæc tractent: nos summos tantum articulos delibabimus.

Ad Simoniam re-

§. 211. Tria ad Crimen Simoniam requiruntur, Merx spiritualis, Pre-
 tium temporale, & Conventio seu I. Merx
 Pactum. Per Rem vel Mercem spiri-
 tualem, prout constituit materiam
 Simoniam, intelligimus ea, quæ ali-
 quo modo sunt supernaturalia, vel
 ad DEI honorem aut spiritualem ani-
 marum salutem ordinata. Talia in-
 trinsece & formaliter sunt Gratia Di-
 vina, Dona Spiritus Sancti: alia sunt
 singulariter religioso cultu digna, uti
 sacra Reliquia, Hostia consecrata:
 alia Divino cultui dicata, uti Missa,
 aliave quævis ceremonia ad colen-
 dum DEUM instituta: alia sunt causa
 bonorum supernaturalium, uti Sa-
 cramenta, Jurisdictio Ecclesiastica,
 sacri Ordines: alia sunt effectus cau-
 sæ spiritualis, uti functiones sacrae,
 baptizare, Officia Divina celebrare:
 alia

alia

alia sunt spiritualia per annexionem, quæ quidem in se sunt temporalia, ordinantur tamen autoritate Ecclesiastica ad aliquid spirituale, uti vasa sacra, templa: vel sunt intrinsece conjuncta cum spiritualibus, uti omnis actio ad Sacrificium Missæ peragendum, ad Concionem sacram habendam necessaria: vel præsupponunt causam spirituales, uti sunt Oblationes, Decimæ, Beneficia Ecclesiastica, quæ sunt jus percipiendi fructus temporales propter officium spirituale: nam hanc connexionem publica autoritate factam non potest dissolvere quilibet privatus; id tamen fieri potest summa autoritate Ecclesiastica. Quando igitur pro pretio quæritur officium sacrum, id plerumque fit ex avaritia vel cupiditate lucri, ut scilicet obtineatur emolumentum temporale, nempe redditus beneficiales: ubi locum habet illud principium Juris Canonici: *Quisquis eorum alterum vendit, sine quo nec alterum provenit, neutrum invenditum dicitur* (65.).

§. 212.

 (65.) C. 7. seq. l. 9. 3.

§. 212. Unde Simonia est, si quid *Cujus ex-*
 temporale detur pro Præsentatione, *empla*
 Electione, Confirmatione, Institu- *dantur.*
 tione, Resignatione, aut alia actio-
 ne, per quam paratur via ad rem spi-
 ritualem. Sic tanquam Simoniaca
 damnatur promotio ad Sacerdotium,
 obtenta per pecuniam, non Episcopo,
 sed cuidam Principum ejus datam
 66.). Idem crimen commisisse cen-
 setur, qui pro obtinendo Subdiaco-
 natu obtinet ab aliquo titulum, vel
 etiam subtitulum, & vicissim se ob-
 ligat, quod nunquam velit sustenta-
 tionem ab eo petere 67.). Si quid
 detur vel exigatur pro concedenda
 possessione Beneficii Ecclesiastici, quod
 aliunde jam est collatum, vix evita-
 bitur Simonia, nisi forte id fieri di-
 catur ad redimendam injustam ve-
 xam, sicuti frequenter dari debent
 sportulæ pro obtinendis fructibus
 beneficii, vel pro taxa Cancellariæ
 in expediendis Literis Præsentatio-
 nis, Institutionis, vel Confirmatio-
 nis

R

nis

66.) C. 3. l. q. 5.

67.) C. 37. de Simon.

De Judic. Crim.

nis 68.). Res illæ, quæ de se sunt temporales, potestate tamen Ecclesiastica sacræ factæ nullas alias sacras efficiunt, qualia sunt Vasa sacra, sunt materia Simonix, quatenus in iis consideratur, quod sacrum est, scilicet Consecratio; juxta communem tamen opinionem non sunt materia Simonix, si solum spectetur illorum metallum, ratione cujus venduntur, permutantur, uti etiam Castrum, cui annectitur jus præsentandi, modo non augeatur pretium intuitu Consecrationis, & usus sacri. Propter speciales tamen prohibitiones sacrorum Canonum excipitur Oleum & Chrisma consecratum, juxta multos etiam ædificium Templi 69.).

§. 213.

- 68.) C. 36. de Simonia in fin. Decretalis hæc ab INNOCENTIO III. missa est in Angliam, & integra legi meretur inter Epistolas INNOCENTII lib. 2. ep. 104. juxta editionem BALUZII. labem illius seculi Simoniacam persequitur MATTH. PARIS ad ann. 1237.
- 69.) De Chrismate statuitur cit. C. 36. damnanturque illi, qui tali pretio aliud nomen imponebant, & aliud tempus destinabant, nominando denarios *Christales*, quos antea vocaverant *Christales*.

§. 213. Ad Simoniam requiritur, II. Pre-
 ut pro Re sacra detur *Pretium tempo-*
rale, consistens vel in pecunia, vel *tempora-*
 in obsequio, vel in speciali favore, *le*,
 aut alia re pretio temporali æstimanda. Pretium hoc solet communiter
 explicari per munus a manu, munus
 ab obsequio, & munus a lingua.
 Hoc ultimum videtur a GREGORIO
 VII. acerrimo Simonix persecutore
 ita intelligi, ut promovendus ad Ec-
 clesiasticam dignitatem, *neque per se,*
neque per submissam personam preces ef-
fundat 70. Potuit in Simoniaco
 illo seculo id exigere GREGORIUS ad
 firmandam libertatem electionis, &
 evitandam omnem ambitionem, ac
 Simoniam sub larva precum occulta-
 tam. Revera autem Preces ejusmo-
 di non habent rationem pretii, ne-
 que a Sacris Canonibus improban-
 tur, nisi sint preces armatæ, quæ vim
 libertati inferant. Sic S. GREGORIUS
 ad preces cujusdam Episcopi ordina-

R 2

vit

nales; nuncupando demum consuetudi-
nem mediæ quadragesimæ, postquam so-
lutionem anticiparunt.

70.) Apud PETRUM DE MARCA in Dis-
 sert. de Primatib. fol. 43. col. 1.

vit Acolythum 71.) : alteri sacrum Ordinem ad intercessionem Abbatis contulit 72.). Similiter offerens sua bona Ecclesiae, rogansque humiliter, ut in Canonicum admittatur, retentis bonis suis pro Præbenda, potest recipi *absque scrupulo Simoniacæ pravitatis* 73.). Imo juxta Apostolum, qui Episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ut igitur *munus a lingua* constituat pretium temporale, deberet ipse Dignitatis Ecclesiasticæ Candidatus promittere preces suas pro conferente interponendas forte apud Principem, ut hoc modo compenset collationem rei sacræ. Unde Sacri Canones 74.) per *munus a lingua* seu preces intelligunt *humanam gratiam* seu favorem, quem aliquis præstando rem spiritualem, obtinere intendit : hic enim favor æquiparatur pecu-

71.) C. 121. l. q. 1.

72.) Ibid. C. 122. desumpti sunt hi Canones ex Epistol. S. GREGORII lib. 7. Indiét. 1. epist. 2. & lib. 4. epist. 30.

73.) C. 34. de Simonia. ubi notam Revisores Romani adjiciunt : *humiles preces a digno emisse pro consequendo beneficiis non inducunt Simoniam.*

74.) C. 114. l. q. 1.

pecuniæ, & vocatur *nummus favoris* 75.). Si igitur Canonicus Electioni Episcopi præmittat juramentum, se non electurum eum, qui hanc dignitatem pro se quæsi-*verit prece per se vel per alium interposita*; censetur tantum excludere eum, qui Episcopatum Simoniacè quærit; Simonia autem non committitur, si quis humiliter aliquid spirituale petit, vel ad illud obtinendum precibus aliorum absque abusu secularis potestatis commendatur.

§. 214. Circa pretium notandum *Etiam* est, quod parvitas materiæ non ex-*modi-* cuset a Simonia crimine, cum hæc *cum.* sit vilipensio doni Divini: imo multo gravius committitur peccatum, quo leviori pretio res spiritualis æstimatur. Sæpe tamen levitas pretii est indicium, quod pretium non sit datum in compensationem rei spiritualis, & proin quod omnino non sit commissa Simonia. Exemplum præbet ALEXANDER III. 76.) de Equo donato Legato Apostolico a Nobilissimo & divite Viro, ubi monet, in
R 3 dandis

75.) S. GREGORIUS Hom. 4. in Evang.
76.) In Cap. 18. de Simon.

dandis vel accipiendis muneribus tria esse maxime attendenda, persone scilicet dantis & accipientis qualitas, muneris quantitas, & donationis tempus. Si enim offerantur aliqua modici pretii, quæ voluntatem recipientis inclinare vel movere non debeant, Ecclesia interpretari non consuevit, accipientem in his delinquere, vel donantem.

III. Conventio. §. 215. Data re spirituali & temporali, tanquam materia Simonie, pro forma demum requiritur *Conventio*, vel *Pactum*, ita ut pretium temporale detur aut promittatur *PRO* re spirituali ex obligatione per pactum inducta, sive sit pactum expressum, sive tacitum, quale datur, quando ex circumstantiis colligitur vel presumitur animus dandi temporale pro spirituali, vel vicissim. Unde sub nomine emendi vel vendendi in definitione posito intelligitur omnis conventio, qua quis se, vel alium intendit obligare. Nec admitti potest lusus vocabulorum, quod temporale non detur tanquam pretium, sed tanquam motivum conferendi spirituale; si enim intercedit aliqua obligatio, erit *Simoniam*: sola autem spes

spes obtinendi aliquid spirituale vel temporale, non constituit Simoniacum. Videtur tamen sufficere ficta promissio rei temporalis, si alter per illam movetur ad dandum spirituale.

§. 216. Ex his inferitur, Simoniam non esse, quando temporale non datur ex pacto in compensationem rei spiritualis, sed ex alio titulo. Talis titulus est I. Sustentatio Ministri Ecclesiæ. *Si nos vobis spiritualia seminamus, magnum est, si nos carnalia vestra metamus 77.)* De hac sustentatione licet pacisci, antequam suscipiatur munus administrandi functiones sacras. II. Titulus laboris extrinseci, seu obligationis aliunde non debitæ, & in gratiam alterius susceptæ. III. Titulus gratitudinis, ita tamen, ut se quis non obliget ad certum modum gratitudinis: nec anticipato exhibeat: nec Simoniacum animum palliet fucatis verbis *gratuitæ compensationis 78.)*: In collatione Ordinum & concessione Literarum dimissorialium permissum olim erat, aliquid gratis accipere 79.) : sed

Dantur tituli honesti aliquid accipiendi.

R 4 Con-

77.) I. Corinth. 9. v. II.
78.) Propos. damnata 45. INNOC. XI.
79.) C. 18. & 30. de Simon.

Concilium Tridentinum 80.) prohibet etiam ſponte oblatum accipere, uti etiam ratione examinis in concuſſu 81.): proin per talem acceptationem committitur Simonia Juris Eccleſiaſtici, quo hæc acceptatio prohibetur, quia habet aliquam ſpeciem commutationis rei ſpiritualis cum temporalis. IV. Titulus conſuetudinis, modo hæc non ſit irrationabilis, exigendo nimis importune anticipato, aut plus, quam Superiores Eccleſiaſtici permittant. Laudabilis enim conſuetudo, quæ circa benedictiones nubentium, & exequias mortuorum approbatur 82.), conſiſtit in hoc, quod admittantur oblationes, quæ ultro fiunt: *quædam enim tametsi honeſte accipiantur, inhoneſte tamen petuntur* 83.). Conſuetudo autem aliquid exigendi & extorquendi eſt corruptela 84.), & populo præbet ſcandalum 85.). V. Titulus redimen-

80.) Seſſ. 21. c. 1. de Reform.

81.) Seſſ. 24. c. 18. de Reform.

82.) C. 42. de Simon.

83.) L. 1. §. 5. ff. de extraord. cognit.

84.) C. 39. de Simon. Vid. Ivo CARNO-
TENS. epist. 94.

85.) S. EPIPHANIUS contra hæreſes

dimendæ vexa, dando temporale, ut alter cesset ponere impedimentum certe injustum; vel ut flectatur ejus prava voluntas negandi spirituale: verbo, ut tollatur injuria, ad quam ablationem aliquis habet jus, & cum qua non per se, sed solum per accidens connectitur consecutio rei spiritualis.

§. 217. Quando absque tali titulo *Sine his* obligatio inducitur dandi temporale *commit-* pro spirituali, Simonia proprie est *titur Si-* Juris Divini vel Naturalis: Deo enim *monia* injuriosum est, si res spiritualis & *Juris Di-* supernaturalis ordinis æquiparetur *vini, vel* cum temporali, vel acquiratur so- *Ecclesia-* lummodo ad quærendum commo- *stici.* dum temporale. Sunt autem aliqua conventiones præsertim circa Beneficia Ecclesiastica, vel etiam Officia ad rerum Ecclesiæ temporalium administrationem ordinata 86.), quas

R 5 con-

n. 76. narrat, quod GEORGIUS Pseudo-Episcopus Alexandrinus Lecticas excogitaverit, ad efferenda corpora defunctorum: a singulis autem ita elatis lucri aliquid ipsi accedebat: a populo autem per urbem raptus, occisus & exustus est.

86.) Officia Ecclesiastica beneficiorum ju-

conventiones Ecclesia sub Simonie pœnis prohibet. Unde dicitur committi Simonia Ecclesiastica, etiam si detur spirituale pro spiritali, vel spiritali annexum pro alia re spiritali annexa, aut temporale pro temporali aliter quam permittat Ecclesia 87.).

*Singula-
riter
damna-
tur Si-
monia
confiden-
tialis,*

§ 218. Quando in definitione Simonie ponitur *studiosa voluntas*, non intelligitur sola interna voluntas absque ullo effectu externo; hæc enim soli DEO vindicanda relinquitur, sicut etiam consensus mere internus in alia peccata. Imo etiam quando animus Simoniacus transit quidem in actum externum, dando temporale vel spirituale, sed tamen nullo signo manifestatur prava intentio, quæ vocatur *Simonia mentalis*, in foro externo non attenditur. Quando intervenit conventio de dando spiri-
tuali

re censentur: unde in utrisque Simonia committitur. Conc. Carthag. Can. 2. Tale est officium Oeconomi, & Vicedomini, quo nomine denotatur Vicarius Episcopi in temporalibus. C. 38. de Simon.

37.) C. 5. & 7. de Rer. permut. C. 4. de Transact. c. 33. de Simon.

tuali pro temporali, vocatur *Simonia conventionalis*, antequam ex alterutra parte sequatur executio : hac facta dicitur *Simonia Realis*, quam persequuntur Sacri Canones. Singulariter autem damnatur *Simonia confidentialis*, quando quis alteri procurat vel resignat Beneficium cum certa confidentia exterius manifestata, ut idem Beneficium post aliquod tempus certo cuidam alteri, vel priori resignanti relinquatur aut resignetur 88.). Certe frequentissima *Simoniae* occasio est in Resignatione Beneficiorum. Si hæc fiat in favorem certæ personæ, non potest acceptari ab Episcopo ; si fiat cum reservatione pensionis, aut alio onere temporali, jam alibi dictum est, quod Episcopus ex rationabili causa possit onerare Resignatarium : per privatum autem pactum sine autoritate Episcopi adjectum, committeretur *Simonia*. Possunt enim dari aliqua pacta per Prælatos Ecclesiæ inita de dando temporali & reddendo spirituali, uti

con-

88.) FLAMINIUS PARISIUS tractatum de
Confidentiis Beneficialibus addidit ad
opus suum de Resignationibus.

contingit in erigendis Anniversariis, vel aliis piis foundationibus: ex sensu tamen fidelium & Ecclesie, temporale non datur tanquam pretium vel compensatio, sed tanquam stipendium vitæ, sub quo titulo potest etiam assignari aliqua pensio. Hac ratione observant Clerici monitum Christi, *gratis accepistis, gratis date,* & Laici satisfaciunt monito ejusdem Salvatoris nostri, *dignus est operarius cibo suo.*

Item pro ingressu in Religionem. §. 219. Sicuti Sacri Canones solite circa Beneficia Ecclesiastica omne privatorum pactum excludunt; ita etiam singulariter cavent, ne aliquid temporale, interveniente pacto, detur, accipiatur, promittatur, aut exigatur pro ingressu Religionis, sive ad Novitiatum, sive ad Professionem & emissionem votorum, cum uterque hic ingressus ordinetur ad finem supernaturalem & spiritua-lem §9). Si autem *paupertatis pre-textu*, titulo sustentationis aliquid ex pacto detur, vel exigatur in Monasterio sufficientibus redditibus dotato, *saltem*

§9.) C. 8. 19. 25. de Simon. Extravag. 1. inter comm. eod.

faltem erit Simonia Juris Ecclesiastici 90.). Pro victu tamen & vestitu tempore Novitiatus licet aliquid accipere 91.): item titulo dotis juxta universalem consuetudinem, quam inter Moniales tolerari passim experimur 92.): insuper titulo legitimæ etiam in Monasteriis virorum 93.). Porro statuit Concilium Tridentinum 94.), ut in Monasteriis tam virorum, quam mulierum is tantum numerus constituatur, ac in posterum conservetur, qui vel ex redditibus propriis Monasteriorum, vel ex consuetis eleemosynis commode possit sustentari 95.).

§. 220.

90.) C. 40. de Simon. Severior hæc doctrina Concilii Lateranens. mitigata dicitur quoad Moniales per Const. MARTINI V. ut asserit Glossa in Pragmat. tit. de Annatis. V. Pœnam. fol. 608.

91.) Conc. Trid. sess. 25. c. 16. de Regular.

92.) ASCANIUS GAMBUR. de Jure Abbatiss. disp. 5. q. 2. 3.

93.) LEO OSTIENSIS Chron. Cassin. lib. 1. c. 16. aliique passim notant, plurima bona pervenisse ad Monasteria ex eo, quod cum filio vel filia parentes obtulerint aliqua prædia.

94.) Sess. 25. c. 3. de Regular.

95.) TAMBURINUS l. c. q. 1. monet, numerum Monialium non censerî auctum per susceptas Sorores, quas conversas vocant,

Pœna criminis Simonia §. 220. Gravitati criminis Simonia respondent graves pœnæ Ecclesiasticae. *Simonia Mentalis* non habet pœnas pro foro externo Ecclesiastico statutas: mere *Conventionalis* non punitur pœnis ordinariis; forsitan etiam mixta, quando ex una tantum parte aliquid est datum, excepta *Simonia Confidentiali*; posset tamen *Simonia Mentalis* Conventio, vel executio unius partis puniri arbitrarie. Ordinarias autem pœnas ipso facto incurrit *Simonia Realis* commissa circa Collationem Ordinum, circa ingressum Religionis, & circa provisionem Beneficiorum Ecclesiasticorum; circa alias materias requiritur condemnatio Judicis.

Sunt graves. §. 221. Quoad pœnas in Simoniaee promotos latas, præter excommunicationem Summo Pontifici reservatam, ordinans simoniace suspenditur ab exercitio munerum Pontificalium: ordinatus vero ab Ordinibus aliis suscipiendis, & susceptorum exercitio. Olin adeo acriter quidam Episcopi exarsere in Simoniacos, ut ab Episcopis Simoniacis ordinatos denuo consecrarent, quod rejecit PETRUS DA-

DAMIANI 96.) Pro ingressu Religionis per Professionem completo, dans temporale, & admittens ad eam, incurrit excommunicationem, aut si sit communitas, suspensionem ab officio, administratione Jurisdictionis & Ecclesie, ac executione Juris Capitularis; sitque uterque infamis & irregularis, si crimen sit notorium, debet etiam taliter professus transferri in aliud Monasterium arctius. Omnis Provisio Simoniaca Beneficii Ecclesiastici ipso jure est nulla; unde debet Beneficium dimitti & fructus restitui: provisos fit inhabilis ad idem Beneficium de novo obrinendum, imo etiam ad alia. Si incio Provisio commissa sit Simonia, nulla poena ab hoc incurritur, sed tamen Provisio est nulla: valida autem esset, si provisos suspicans, ab talio aliquid dandum pro sua promotione, expresse fuisset protestatus, & contradixisset 97.) ; aut si Tertius malitiose aliquid daret, ut hoc modo redderet Provisionem invalidam, & induceretur

96.) Opusc. 6. ad HENRIC. Ravennat. seu libro, qui inscribitur *gratissimus*.
97.) C. 33. de Simon.

tur inhabilitas ad hoc beneficium. *Simonia Confidentialis* etiam ex una solum parte completa, præter jam dictas pœnas punitur varie juxta Bullam Romanam. PII IV. & Bullam *Intolerabilis*. PII V.

Conventio est etiam invalida. §. 222. Traditio Simoniaca rei spiritualis per se valet, donec per sententiam privetur accipiens, exceptis officiis & Beneficiis Ecclesiasticis, quorum collatio jure Ecclesiastico nulla est. Pretium autem temporale restitui debet jure naturali & ante omnem latam sententiam, quando non tantum Simoniace, sed etiam injuste acceptum est, nullo scilicet commodo temporali in dantem proveniente: temporale datum pro obtinendo Beneficio, vel Officio Ecclesiastico sine diminutione restitui debet, cum id sine gravi salutis periculo retineri non possit. Cum autem dans pretium, per crimen suum se indignum reddat eodem pretio recuperando; ideo autoritate Judicis id potest applicari Ecclesiæ vel pauperibus. Ignorantia invincibilis pœnæ in Simoniacos statutæ, posset quidem excusare a Censuris, cum pro casu ignorantia non videatur adesse consuetudo.

tumacia; non tamen excusat ab aliis
pœnis.

§. 223. Judex competens in deli- *Judex*
cto Simonie est solus Ecclesiasticus, *compe-*
etiamsi delinquens sit Laicus, & *tens.*
veatur quæstio facti. Numeratur in-
ter crimina excepta & perniciosissima:
unde quilibet admittitur ad accusan-
dum 98.), sufficiunt probationes ex
evidentibus signis 99.), & testes non
omni exceptione majores, contra
quos non aliæ admittuntur exceptio-
nes, quam illæ, quæ *de malignitatis*
fomite procedere videntur 100.), præ-
sertim quando non agitur criminali-
ter, ut quis deponatur ab Ordine,
sed civiliter, ut amoveatur ab admi-
nistratone tanquam immeritus, &
damnosus 1.).

§. 224. Ad materiam de Simonia *De Re-*
referuntur, quæ in Sacris Canonibus *demptio-*
dicuntur de Redemptione Altarium. *ne Alta-*
Nam in Gallia quidam Simoniacæ *rium.*
pravitatis abusus inoleverat 2.), ut

S Eccle-

98.) C. 7. de Simon.

99.) C. 6. eod.

100.) C. 31. eod.

1.) C. 32. eod.

2.) C. 4. l. q. 3.

De Judic. Crim.

Ecclesiæ vel Decimæ, quæ vulgari vocabulo apud eos Altaria nuncupantur, Monasteriis datæ, sæpius ab Episcopis, vel Monachis sub palliata avaritia venderentur, mortuis nimirum seu mutatis Clericis, quos *Personas* vocabant. Conqueritur de hac re IVO CARNOTENSIS 3.) : nam instar beneficiorum temporalium seu feudorum, in quibus pro mutatione dominorum vel vasallorum redemptiones feudorum fiebant, similis etiam introducta est redemptio in Ecclesiis & Altaribus, ut scilicet mortuo Parocho, sive Beneficiato, novus successor dato pretio redimere deberet redditus beneficiales ab Episcopo, vel etiam a Laico 4.). Ex hac doctrina declaratur illa Constitutio 5.), qua jubentur Clerici mutuantes pecuniam laicis sub pignore, fructus rei pignoratæ in sortem imputare, nisi forte Ecclesiam de manu laici jure pignoris acceperint, & hoc modo eam redimere curaverint, ut ista ratione Ecclesia ab injusto possessore laico redimatur.

3.) Epistol. 12.

4.) De hoc abusu intelligitur C. 41. de Simon.

5.) Cap. 1. de Usur.

dimatur. In ejusmodi abusus invehitur JOANNES Salesberiensis 6.), quod scilicet aliqui in multis locis obtineant Altaria redimenda; festive de his dicit: *Nidificant in Provinciis singulis: vix quot nidos habeant, vel ipsi sciunt: tot enim conquirunt Altaria, ut quasi ritu Memphitico quotidianas hostias novis possint Altaribus immolare. Nolunt tamen Sacerdotio onerari, aut altario servire, qui de altario vivunt, ne dicant luxuriantur: sed personatus quosdam introduxerunt, quorum jure ad alium onera, ad alium referuntur emolumenta 7.).*

§. 225. Ad vitium Simonix reduci *De ambitu* etiam potest vitium Ambitus in acquirendis Dignitatibus Ecclesiasticis, quia plerumque committitur Simonia ab Ambitiosis. Contra hos gravissimis verbis invehuntur Leges Civiles 8.), & Sacri Canones 9.), eosque muneribus sacris indignos pronuntiant. Ambitus est inordinata quædam

S 2 dam

6.) In Policratico de Nugis Curialium. lib. 7. c. 17.

7.) Plura videri possunt apud EM. GONZALEZ in C. 43. de Elect. & ad C. 1. de Capell. Monach.

8.) L. 31. C. de Episc. & Cler.

9.) C. 25, & 118. l. 9. l. C. 9. seqq. VIII. q. 1.

dam honoris & dignitatis appetitio. Unde hujus criminis reus dicitur is, qui licet indignus, inhiat dignitatibus, ut immerito præfulgeat honore; vel qui dignitates mediis illicitis procurat, electorum suffragia illecebris, pactationibus, pollicitationibus, minis aliisque malis artibus aucupari studet 10.). Si vero is, qui dignus est, pro gloria DEI, & utilitate subditorum promovenda, ad Episcopatum, aliamve dignitatem aspiret, mediisque licitis eam assequi studeat, se commendando Electoribus, eorumque suffragia officiose petendo, is nec crimen ambitus, nec poenas a SS. Canonibus contra ambientes inflictas incurrit. Ea est passim in Germania consuetudo, ut qui Candidati pro futura electione ad dignitates proponuntur, ii a singulis Electoribus præsentibus voce, & absentibus per epistolam suffragia ipsorum exposcant. Hoc officii genus adeo non tribuitur ambitionis vitio, ut e contrario illius prætermissio pro argumento superbia acciperetur. Concilium Tridentinum

10.) GAMARUS inter Repetit. Jur. Can. tom. 6. p. 2. n. 100. seqq.

tinum 11.) ordinat, ut beneficia curam animarum habentia per concursum conferantur uni ex approbatis inter concurrentes. Hæc constitutio suo modo applicari etiam potest ad Episcopatum: hunc qui exoptat in eum tantum finem, ut ceteris honore præfulgeat, affluatque divitiis, hic sane ambitiosus est, & indignus Episcopatu, etiamsi multis DEI & naturæ donis videatur ornatus: nam Principatus, quem ambitus occupavit, etiamsi moribus atque actibus non offendit, ipsius tamen initii sui est perniciosus exemplo: & difficile est, ut bono peragantur exitu, que malo sunt inchoata principio 12.), præcipue, si requisitis dotibus non sit instructus. De tali homine multa facete scribit nominatus JOANNES SALESBERIENSIS 13.), & illius defectus ironice excusat alterius cujusdam exemplo, demum ad finem ait: *Ad omnia ineptus est: sed Samson mandibula asini Philistinum expugnavit: potens est & nunc DEUS de lapidibus istis suscitare filios Abrahæ 14.)*.

S 3

§. 226.

11.) Sess. 24. de Reform. c. 18.

12.) C. 5. d. 61.

13.) Lib. 7. c. 19.

14.) De Electione Ambitiosi vid. C. 26.

Ne Prælati eloquent vices suas pro pensione.

§. 226. Rubricæ de Simonia Jus Canonicum subjungit affinem Rubricam, ne Prælati vices suas, seu exercitium Jurisdictionis, aut administrationis pro annua pensione eloquent. Contingere hoc posset, ubi tale exercitium fert pingua emolumenta temporalia. forte ex dispensationibus, ex functionibus Vicarii Generalis, Decani &c. Si quis, cujus dignitati incorporata est Parochia, constituat ibi Vicarium, relictis eidem omnibus redditibus, & reservata sibi certa pensione annua, nequaquam in hoc casu committitur Simonia, cum fiat solummodo pactum de sustentatione congrua Vicario constituenda, quod duplici ratione fieri potest, scilicet vel relinquendo Vicario omnes redditus, sibi que reservando certam eorum portionem; vel colligendo omnes fructus, & certa quantitate
Vica-

& 46. de Elect. ABBAS, BARBOS. GONZALEZ & alii interpretes ad eadem capitula. SUAREZ tom. 4. de Religione lib. 6. c. 7. præcipue PASSERINUS de Electione cap. 20. explicat textum citati Capituli 46. qua ratione electio cassata fuerit ob requisitum consensum eligendi post publicationem scrutini. Adde eundem PASSER. c. 5. q. 6.

Vicario constituenda pro sustentatione: uterque modus est honestus & licitus.

§. 227. Annectitur etiam Rubrica *Ut nihil de Magistris, & ne aliquid exigatur pro detur pro licentia docendi.* Cum in Concilio Lateranensi & Tridentino summopere *licentia docendi.* commendetur munus docendi in Ecclesiis Cathedralibus, cavetur tamen simul, ne ii, qui habent auctoritatem assumendi ejusmodi Doctores, lucrum ex concessa hac licentia quaerant. Quamvis enim licentia docendi doctrinas etiam Theologicas in publicis scholis, nihil spiritualitatis in se habeat, & ideo nec Simoniae sit periculum; nihilominus indecens est, pro licentia docendi aliquid exigere, cum idonei Doctores potius invitari, & praemiis honorari debeant. Si autem isti ex industria sua, vel auditorum liberalitate emolumentum capiant, gratulandum ipsis, *nec quod laboribus queritur, interdendum est 15.).*

S 4

TI-

15.) L. 10. C. arbitr. tutel. Aliqua in hanc rem dicta sunt de Jur. rer. Eccles. sect. 1. tit. 10. de Academiis. §. 151. De tota materia Simoniae consulatur TIBERIUS DECIANUS tract. Crim. lib. 5. c. 77. & seqq. GIBERT. Jur. Can. tom.